

NSV Liidu kaitse rahvakomissari käskkiri nr 0162

25. oktoober 1939

28. septembril 1939. aastal Moskvas sõlmitud Nõukogude–Eesti vastastikuse abistamise pakti alusel astusid Punaarmee ja Sõjamerelaevastiku väed Eesti territooriumile ja paigutati lepingus ettenähtud punktidesse.

65. erilaskurkorpus asub nüüdsest peale meile sõbraliku Eesti vabariigi territooriumil kui Punaarmee eelsalk kaitseks vaenlaste võimalike kallaletungide vastu Nõukogude Liidule või Eestile.

65. laskurkorpus suudab oma vastutusrikast ülesannet auga täita vaid sel juhul, kui korpuse väeosade elu ja igapäevane lahinguline väljaõpe toimub normaalses ja terves olukorras, mis on võimalik vaid juhul, kui meie väed täielikult järgivad NSV Liidu ja Eesti vabariigi vastastikuse abistamise pakti kõiki punkte.

Eesmärgiga täpselt täita NSV Liidu ja Eesti vabariigi vahel sõlmitud vastastikuse abistamise pakti, **käsin:**

1. 65. erilaskurkorpuse komandöri diviisikomandör **Tjurinil** ja sama korpuse komissaril brigaadikomissar **Žmakinil** rakendada kõik vajalikud meetmed selleks, et kogu Eestis asuv meie vägede isikkoosseis reamehest-punaarmeelasest kuni kõrgema juhtkonnani täidaks täpselt ja kohusetundlikult vastastikuse abistamise pakti iga punkti ega sekkuks mingil juhul Eesti vabariigi siseasjadesse.

2. Selgitada meie väeosade kogu isikkoosseisule Nõukogude valitsuse sõbralikku poliitikat Eesti suhtes. Eestiga sõlmitud vastastikuse abistamise pakt peab kindlustama kindla rahu Baltikumis, Eesti ja Nõukogude Liidu julgeoleku. Kogu meie väeosade isikkoosseis peab täpselt teadma, et vastastikuse abistamise pakti alusel on meie väed paigutatud ja saavad asuma suveräänse riigi territooriumil, kelle poliitikaellu ning sotsiaalsesse korda neil pole õigust sekkuda.

Mitmesugused nõukogudevastased provokaatorid püüavad kujutada meie vägede asumist Eestisse kui selle „sovetiseerimise” algust. Need ja selletaolised meeolud ning jutud Eesti „sovetiseerimisest” on põhjalikult vastuolus meie partei ja valitsuse poliitikaga ning on igal juhul provokatsioonilised. Nõukogude Liit täidab ausalt ja täpselt vastastikuse abistamise pakti ja ootab seda ka Eesti poolelt. Kui sõjaväelaste seas peaks „sovetiseerimise” meeolusid ja kõnelusi esinema, siis tuleb need lõpuni likvideerida ja edaspidi kõige halastamatumalt vältida, kuna nad on kasulikud vaid Nõukogude Liidu ja Eesti vaenlastele.

3. Keelan kategooriliselt meie väeosadel, üksikutel sõjaväelaste gruppidel ja üksikisikutel, olgu ta ülem või punaarmeelane meie 65. Erilaskurkorpuse koosseisust, igasugused kohtumised töölis- ja muude Eesti organisatsioonidega või ühiste koosolekute, kontsertide, vastuvõtude jne. Korraldamise.

Mitte lubada mingisugust meie inimeste sekkumist parteidevahelisse või mingitesse muudesse ühiskondlikesse küsimustesse Eestis. Iga katset sõjaväelase poolt, hoolimata tema ametikohast, kalduda üli-, vasakpoolsusse” ja arendada kommunistlikku propagandat kas või Eesti elanikkonna üksikute esindajate seas vaadeldakse kui nõukogudevastast akti, mis on suunatud Eestiga sõlmitud vastastikuse abistamise lepingu diskrediteerimisele.

Kõiki isikuid, kes peavad end pahempoolseteks või ülipahempoolseteks ja püüavad mingisugusel moel sekkuda Eesti vabariigi siseasjadesse, vaadeldakse kui nõukogudevastaste provokaatorite ja kõige kurjemate vaenlaste kaasosalisi, keda tuleb kõige rangemalt karistada.

4. Mitte ühegi Eesti kodanikuga ei tohi pidada mingisuguseid vestlusi elust ja olukorrast Nõukogude Liidus ning meie Punaarmees. Eesti ajakirjandusele ei tohi Punaarmees anda mingisugust informatsiooni ega intervjuusid.

5. Kõik 65. Erilaskurkorpuse väeosad peavad elama täisverelist, normaalse õppuse ja puhkusega tavalist elu. Isikkoosseisu edasiseks kasvatamiseks arendada laialdaselt poliitilist kasvatustööd. [---]
6. Hoolikalt teostada hommikusi ülevaatusi ja õhtuseid loendusi. Omavolilisi lahkumisi mitte lubada. Teha väeosa korrapidajatele ja päevnikutele ülesandeks öösiti kontrollida, kas kogu allüksuse koosseis on kohal. Igal voodil olgu kehtestatud vormi kohane pealkiri: võitleja perekonnanimi, nimi, isanimi, millisest rühmast. Päevnikul peavad olema täpsed andmed selle kohta, kus iga punaarmeeleane ja nooremkomandör viibib.
7. Linna lubada ainult pärast kuu möödumist Eestisse saabumisest. Selle aja jooksul tutvustada isikkoosseisu kohalike tingimuste ja olukorraga. Reakoosseis lubada linna gruppides eesotsas nooremkomandöriga, kellel peab olema käepärast kõikide äralubatud võitlejate nimekiri.
8. Komandörid ja komissarid peavad endale teadvustama, et Punaarmee osad asuvad võõral maal, kellega meil on teatud lepingulised suhted, ning et nad vastutavad mitte üksnes endi, vaid ka alluvate tegevuse eest. Võõral territooriumil asudes peavad 65. erilaskurkorpuse osad mitte üksnes täielikult säilitama, vaid ka pidevalt tõstma moraalseid ja poliitilisi omadusi ja lahingulist väljaõpet, kuna neile on asetatud kõige vastutusrikkam ülesanne – meie kodumaa lähiste kaitse. Meie väeosade juhtiv- ja reakoosseis peab olema kohalikele elanikele organiseerituse, kultuursuse ja distsiplineerituse eeskujuks.
9. Käskkiri lugeda ette kõikides Eestis asuvates roodudes, patareides, eskadronides, salkades, komandodes, eskadrillides ja baasides. [---]

NSV Liidu kaitse rahvakomissar,
Nõukogude Liidu marssal
K. Vorosilov

Военно-исторический журнал, 1988, № 12, с. 12–13. Tõlge vene keelest.